

3636334 LCLG/M : สาขาวิชา : ภาษาศาสตร์ ; ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

เดือนเพ็ญ รัชนีแพทย์ : การศึกษาระบบเสียงภาษาสุโขทัยและเปรียบเทียบกับภาษา
นครศรีธรรมราช (A PHONOLOGICAL STUDY OF SUKHOTHAI DIALECT WITH
COMPARISON TO NAKHON SRITHAMMARAT DIALECT). คณะกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ : เรืองเดช ปิ่นเชื่อนขัตติย์, Ph.D., ภัททิยา ยิมเรวัต, Ph.D., สุขุมาวดี ขำหิรัญ,
M.A. 162 หน้า. ISBN 974-589-478-8

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษา 2 ประการ คือ ศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาสุโขทัย
และศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาสุโขทัยกับภาษานครศรีธรรมราชที่พูดในปัจจุบัน เพื่อ
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาสุโขทัยและภาษานครศรีธรรมราชในเรื่องของเสียงพยัญชนะ
สระ และวรรณยุกต์ ว่ามีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันอย่างไร เนื่องจากสมมุติฐานของ
มาร์วิน บราวน์ ที่ว่าภาษานครศรีธรรมราชเป็นภาษาที่สืบทอดมาจากภาษาสุโขทัยดั้งเดิม

ผลการศึกษาพบว่าภาษาสุโขทัยและภาษานครศรีธรรมราชมีเสียงพยัญชนะเดี่ยว 20
หน่วยเสียงเท่ากัน แต่มีเสียงที่ปรากฏร่วมกัน 18 หน่วยเสียง เสียงพยัญชนะควบกล้ำมีเพียง
เสียง /kw, k^hw/ ที่ใช้ตรงกัน ส่วนเสียงควบกล้ำอื่นๆที่ปรากฏในภาษานครศรีธรรมราชจะไม่
พบในภาษาสุโขทัย เสียงสระมีเสียงที่ใช้ตรงกัน 16 หน่วยเสียง ส่วนเสียงสระที่ใช้ต่างกันเป็น
เสียงปฏิภาคที่มีเงื่อนไขในการปรากฏของเสียง ได้แก่ /e = ε, o = ɔ, i = i ~ e, ɨ = ɨ ~ e:
u = u ~ o/ และเสียงสระที่ใช้ต่างกันในลักษณะเสียงสั้น-เสียงยาว ได้แก่ /i = i:, u = u:, ε = ε:
ɔ = ɔ:, a = a/ ส่วนเสียงวรรณยุกต์ในภาษาสุโขทัยและภาษานครศรีธรรมราชมีจำนวนหน่วย-
เสียงต่างกัน คือ ภาษาสุโขทัยมี 5 หน่วยเสียง ภาษานครศรีธรรมราชมี 6-7 หน่วยเสียง แต่เมื่อ
พิจารณาในแง่ของลักษณะทางสัทศาสตร์พบว่าไม่แตกต่างกันมากนัก และจากการจัดกลุ่มภาษา
โดยอาศัยความสัมพันธ์ของเสียงวรรณยุกต์ และการแตกตัวของเสียงวรรณยุกต์ ในช่อง B กับ
DL ในภาษาสุโขทัยและภาษานครศรีธรรมราชจัดอยู่ในกลุ่มย่อยเดียวกัน นั่นคือ กลุ่ม B ≠ DL

นอกจากนี้หน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาสุโขทัยและภาษานคร-
ศรีธรรมราชปัจจุบัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับภาษาสุโขทัยดั้งเดิมตามทัศนะของบราวน์ พบ
ว่าหน่วยเสียงส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน